

[Fogh Rasmussen]

konsulentfirmaer har været inddraget i analyserne. Den model kunne i øvrigt med fordel anvendes på en lang række andre områder inden for centralforvaltningen.

Undersøgelsens anbefalinger handler i hovedsagen om rent administrative forhold, og egentlig ligger det uden for folketingets opgave at blande sig i, hvordan en minister skal varetage administrationen og organisere sit ministerium. Men vi påskønner, at udenrigsministeren har ønsket at orientere folketinget om sine overvejelser, og vi giver da også gerne nogle råd med henblik på disse videre overvejelser.

Der er i øvrigt den gode begrundelse for at drøfte Danidas administrative forhold, at der politisk er truffet beslutning om en kraftig udvidelse af u-landsbistanden i de kommende år, og en så kraftig ekspansion stiller selvfølgelig store krav til netop administrationen. Der er selvsagt knyttet en stærk politisk interesse til, at de mange midler forvaltes så effektivt som muligt. Der kunne måske være grund til at understrege, at vor indsats i u-landsbistanden jo ikke kun måles i bistandens omfang i milliarder kroner, men i nok så høj grad i, hvordan vi administrerer bistanden med henblik på at få det størst mulige udbytte i modtagerlandene.

Fra administrationsdepartementets undersøgelse vil jeg især trække tre anbefalinger frem, som efter venstres opfattelse er af størst generel politisk interesse.

For det første foreslår administrationsdepartementet en decentralisering og en forenkling af u-landsbistandens gennemførelse. I praksis betyder det vel, at medarbejderne i modtagerlandene skal have større kompetence, større frihed, større ansvar. De lokale bistandsmissioner skal have større ansvar for projekternes gennemførelse og for regnskab, indkøb og ekspertrekruttering.

Det kan vi fra venstres side klart støtte. Der er ingen tvivl om, at mange problemer i den praktiske u-landsbistand løses bedst lokalt af de folk, der har problemerne tættest inde på livet. Som også påpeget af udenrigsministeren er denne foreslåede decentralisering kun en fortsættelse af en udvikling, som allerede er i gang, men det er alligevel væsentligt at understrege denne målsætning. Vi er selvfølgelig klar over, at en sådan decentralisering forudsætter en styrkelse af bistandsmissionernes ressourcer. Til gengæld er

der givetvis større chance for succes med projekterne.

For det andet foreslår administrationsdepartementet en ændring af Danidas personalepolitik. Hovedindtrykket er, at administrationsdepartementet vil gøre Danida til en mere selvstændig enhed i personalemæssig henseende. Argumentet er, at der i Danida er brug for et personale med særlige u-landsfærdigheder og særlige bistandsadministrative færdigheder. Og det kræver efter administrationsdepartementets opfattelse en egen personalepolitisk profil for Danida. I praksis betyder det, at Danidapersonale i højere grad ansættes alene med Danida som ansættelsesområde. Særligt foreslås der ændrede avancementskriterier i Danida; til chefudnævnelser skal der i højere grad tages hensyn til den professionelle bistandsbaggrund.

Vi vil da ikke afvise, at Danidas særlige opgaver kræver en særlig personalepolitik med henblik på at udvikle specialister, men der kunne nok være grund til at pege på, at denne anbefaling fra administrationsdepartementet på sin vis jo går imod tankerne i regeringens moderniseringsplan for den offentlige sektor. Det er netop et vigtigt led i denne plan at øge mobiliteten i den offentlige forvaltning og derfor at gøre ansættelsesområderne så brede som muligt.

Vi er derfor enige med udenrigsministeren i, at en vis fleksibilitet i personalepolitikken er at foretrække. Specielt lægger vi vægt på, at de ændrede avancementskriterier ikke må medføre, om jeg så må sige, indavl ved udvælgelsen af ledere, og der kunne måske netop her være grund til at pege på og understrege behovet for, at der også fra Danidas side vises den allerstørste åbenhed over for andre, også over for impulser, der måtte komme udefra.

For det tredje foreslår administrationsdepartementet en mere selvstændig placering af Danida i udenrigsministeriet. Den anbefalede løsning gør Danida til en selvstændig enhed, som det hedder, under udenrigsministeriets direktør. Vi har bemærket, at udenrigsministeren ikke har færdiggjort sine overvejelser om dette punkt og derfor heller ikke i sin redegørelse til folketinget kommer med en egentlig konklusion. Og det forekommer også os, at administrationsdepartementet har sat sig mellem to stole.